הא רְבנְן הא יֹר"ש יתני חדא לוה וגואל

וגואל לחצאין ותניא אידך "אין לוה וגואל

וגואל לחצאין ל"ק הא רבנן הא ר"ש (סי'

חרש חבש זמן) א"ל רב אחא בריה דרבא

לרב אשי איכא למיפרך מה למוכר בית בבתי

ערי חומה שכן הורע כחו ליגאל לעולם תאמר

במקדיש שיפה כחו ליגאל לעולם א"ל רב

אחא סבא לרב אשי משום דאיכא למימר

ניהדר דינא תיתי במה הצד מוכר שדה

אחוזה יוכיח שיפה כחו ליגאל לעולם ואין

לוה וגואל וגואל לחצאין מה למוכר שדה

אחוזה שכן הורע כחו ליגאל יימיד מוכר

בית בבתי ערי חומה יוכיח יוחזר הדין לא

ראי זה כראי ®זה הצד השוה שבהן שנגאלין

ואין לוח וגואל וגואל לחצאין אף אָני אביא

מקריש שנגאל ואין לוה וגואל וגואל לחצאין

א"ל מר זומרא בריה דרב מרי לרבינא איכא

למיפרך מה להצד השוה שבהן שכן הורע כחם ליגאל בשנה שניה תאמר במקדיש

שיפה כחו ליגאל בשנה שניה א"ל רבינא

משום דאיכא למימר עבד עברי הנמכר

לעובד כוכבים יוכיח שיפה כחו ליגאל בשנה

שניה ואין לוה וגואל וגואל לחצאין בעא מיניה רב הונא בר חיננא מרב ששת

המוכר בית בבתי ערי חומה נגאל לקרובים

או אין נגאל לקרובים גאולתו גאולתו משדה

אחווה גמר מה שדה אחווה אינה נגאלת

לחצאין יונגאלת לקרובים אף האי נמי אין נגאל לחצאין ונגאל לקרובים או דילמא כי

כתיבא יגאולה בחצאין הוא דכתיב בקרובים

לא כתיב א"ל יאינו נגאל איתיביה יבכל

גאולה תתנו "לרבות בתים ועבד עברי מאי

לאו בתי ערי חומה לא בתי חצרים בתי

חצרים בהדיא כתיב בהו יעל שדה הארץ

יחשב ההוא לקובעו חובה ואליבא דרבי

אליעזר דתניא יוגאל את ממכר אחיו ירשות

אתה אומר רשות או אינו אלא חובה ת"ל

ואיש כי לא יהיה לו גואל סוכי יש אדם ⁴ואיש כי

בישראל שאין לו גואלים אלא זה שיש לו

ואינו רוצה ליקח שהרשות בידו דברי רבי

יהושע ר"א אומר וגאל את ממכר אחיו חובה

אתה אומר חובה או אינו אלא רשות ת"ל

こと.

ריא א מיי פיינ מהלי
שמיטה הלכה כ:
ריב ב מיי שם פייל
הלכה ימ:
ריג ג מיי שם פרק ינ
הלכה כ:
ריד ד מיי שם פרק יל
הלכה ינ:
ריד ד מיי שה פרק יל
רשו ה מיי פרק כ מהלי

מוסף רש"י

מוסף תוספות

א. דהייתי דן אותו ק"ו דברייתא והייתי אומר נמי בבתי ערי חומה שאינו לוה וגואל וגואל לחצאין משדה אחווה. מוס' מקדקע ב"וא ליפינן מקדקע ניחא ליה למיליך, מוס' המל"ש ועי מסכש"ח. הך ברייתא דקאמר דאינו לוה וגואל וגואל לחלאין מיירי אם לא נכחב אם גאל יגאלא דה״נ קאמר לעיל שיכול וי״ל דמשמע ליה כל שיטת הברייתא אף לפי האמת לבתר דכמיב נמי אם גאל יגאל דאי לאו הכי אמאי נקט כל שיטה זו שאינה קיימת הוה מלי למינקט ק״ו מע״ע מה

ע"ע שיפה כחו שיולא ביובל אפ"ה אינו לוה וגואל וגואל לחלאין כדכסמוך מקדים שהורע כחו שאם הגיע יובל אינה נגאלת ומתחלקת לכהנים אינו דין שאין לוה וגואל וגואל לחלאין ועל ק"ו זה ליכא למיפרך מידי אלא פשיטא דהאי יוכיח מיירי אף לפי האמת בתר דכתב אם גאל יגאל וא"ת מ"מ אמאי לא נקט האי ק"ו מע"ע הדעיה משדה עדיפא ליה למילף:

דשדה משדה עדיפא ליה למילף:

דשום דאיכא דמימר ע"ע הגמבר דשוב בובבים יוביה.

דשום לעובד בובבים יוביה.

וא״ת ולמה לי ומצא כדי גאולתו דכתיב בשדה אחוזה למימר שאינו גואל לחלאין תיפוק ליה בק"ו מע"ע ומה ע"ע הנמכר לעובד כוכבים שיפה כחו ליגאל מיד ואפ״ה אינו לוה וגואל וגואל לחלאין כדבסמוך מוכר שדה אחוזה שהורע כחו ליגאל מיד כדכתיב במספר שני תבואות (ויקרא כה) פי אין דין שאין לוה וגואל וגואל לחלאין וי"ל דאדרבה אית לן למימר איפכא ומה מקדיש שהורע כחו ליחלק לכהנים ביובל ואפ״ה לוה וגואל וגואל לחצאין מוכר שיפה כחו שחוזרת לבעלים ביובל אינו דין שלוה וגואל וגואל לחלאין וכ״ת מה למקדיש שיפה כחו ליגאל מיד תאמר במוכר שהורע כחו ליגאל מיד מ"מ בתי החלרים שיפה כחן ליגאל מיד מצינו למיגמר מהאי ק"ו ולהיות לוה וגואל וגואל לחצאין ומאחר דחזינו בבתי החלרים שדה אחוזה נמי מפקי׳ ליה להאי דינא דתרוייהו בחד פרש' כתיבי על שדה הארץ יחשב ולהכי אינטריך ומלא כדי גאולתו דכתיב במוכר שדה אחוה לומר שאינו לוה וגואל וגואל לחלאין דס"ד למילף ממקדיש כדפרישית ומהשתא ילפינן נמי בתי החלרים מיניה שאין לוה

וגואל וגואל לחלאין:

בכל. לכתוב גאולה תתכו
לארץ ושמעינן שדה אחוה
לקובעו חובה ובתי החלרים בכלל
וא"ת לימא דאמי לרבות עבד עברי
ויש לומר דמשמע ליה דאמי לרבויי
מידי דגאולת קרקע כדכתיב ובכל
ארץ משמע דוקא ארץ מרבינן:
מרבינן:

בכל גאולה תתנו הכתוב קבעו חובה אמרי
ליה רבנן לרב אשי ואמרי לה רבינא לרב אשי בשלמא למ"ד לרבות
בתי ערי חומה היינו דכתיב בכל אלא למ"ד לרבות בתי חצרים מאי בכל
קשיא איתיביה אביי יימה ת"ל יגאלנו יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל
הגאולות שנגאלות כסדר הזה מאי לאו בתי ערי חומה ועבד עברי לא בתי
חצרים ושדה אחוזה בהרא יכתיב על שדה הארץ
יחשב כדאמר רב נחמן בר יצחק יילקרוב קרוב קודם ה"נ לקרוב קרוב קודם
היכא איתמר דר"נ בר יצחק אהא דאיבעיא להו עבד עברי הנמכר לישראל
הימי איתמר דר"נ בר יצחק אהא דאיבעיא להו עבד עברי הנמכר לישראל
ימי שאינו נגאל באלה נגאל לקרובים אליבא דרבי לא תבעי לך דאמר
דרבנן מאי ילפינן שכיר שכיר ולא דרשי יגאלנו או דילמא יגאלנו לזה ולא
לאחרי ת"ש בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבד עברי מאי לאו בתי ערי חומה
ועבד עברי הנמכר לעובד כוכבים עבד עברי
הנמכר לעובד כוכבים בהדיא כתיב ביה יאו דודו או בן דודו יגאלנו

הא רבנן. דלא יהבי טעמא לקרא ואמרי דהורע כחו בחדא מילחא הורע נמי במילחא אחריתא בר מהיכא דגלי ביה קרא ובבתי ערי חומה גמרינן גאולה גאולה משדה אחוזה והא דקא אמינא דבית בעיר חומה לוה וגואל כו׳ לר״ש קאמינא דיהיב טעמא לקרא: חני

מדת. O המוכר בית בעיר חומה לוה

וגואל כו': איכא למיפרך. בהא מתניתין

דאנרכה קרא למקדיש שילוה ויגאל משום דהה אתיא ליה מדינה של מוכר בית בעיר חומה שחין לוה וגואל: מה למוכר בית בעיר חומה שכן הורע כחו לגאול לעולם. משנה ראשונה ואילך: מאמר במקדיש שיפה כחו לגחול לעולם. לעולמו של יובל חם לא מכרה הגזבר דאין מתחלקת לכהנים עד היובל: מוכר שדה אחוזה יוכית כו' לעולם. עד היובל וביובל חוזר׳ בלה פדיון: אף אני אביא מקדיש. לפיכך הולרך אם גאל יגאל לומר שלוה וגואל: בשנה שניה. דמוכר שדה אחוזה אין המוכר יכול לגאול עד שתבוא שנה שלישית ומוכר בית בעיר חומה אינו גואל אלא בראשונה נמצא שאין זה חה גואלין בשניה: עבד עברי וכו'. כדחמר לעיל (דף כ:) וכגאל כולו ולא לחציו ואין לוה וגואל דהא או השיגה כתיב (ויקרא כה): נגאל בקרובים. על כרחו של לוקח כדחשכתן בשדה חחוזה (שם) ובח גואלו הקרוב אליו וגו': אף האי נמי אין נגאל לחלאין. לרבנן קבעי ליה דאמרי לעיל אין נגאל לחלאין ונימא נמי דלהכי גמר דנגאל בקרובים: או דילמא כי כסיב. גאולתו בשדה אחותו למעט חלאין הוא דכתיב שנאמר (שם) ומלא כדי גאולתו כדי כולו ולא כדי חליו הילכך כי חזר כתב ג"ש למגמר ש אחדא מילתא הוא דכתיב ולא למיגמר גאולת קרובים דלאו לגבי גאולתו כתיבי: בכל גאולה חתנו. ובכל ארך אחותכם גאולה תתנו לארך קרא יתירא הוא ולא פירש למאי אתא: לרבות בתים ועבד עברי. שיהו נגחליו לקרובים: בתי החלרים. עיירות שאין מוהפות חומה מימות יהושע: על שדה הארן יחשב. הרי הן כשדה אחוח: לקובעו חובה. על הקרובים: וכי יש לך אדם בישראל. מנוטלי חלק בארץ שאין לו גואלין מזרע יעקב בעוד אחד מכל ישראל קיים הוא קרוב לו: אלא יש לו. גואלין אבל אין הגואל רוצה ליקח ולימדך הכתוב שהרשות ביד הקרוב: חובה. והאי כי לא יהיה לו גואל דריש בשאי אפשר ביד הראוי ליורשו ליגאל ואין הגאולה מוטלת אלא על הקרוב מן הכל: מאי בכל. נכתוב גאולה תתנו לארץ: מה ס"ל. בעבד עברי הנמכר לעובד כוכבים: לרבות כל הגאולות. העומדות ליגאל שיהא נגאל כסדר הזה. קס"ד שיהו נגאלין לקרובים בא ללמדנו: ועבד עברי. הנמכר לישראל דלא כתיב ביה גאולת קרובים: לקרוב קרוב קודם. דגבי שדה אחוזה כתי׳ ובא גואלו הקרוב אליו ולא פי׳ הקרוב קרוב קודם כי הכא דפריש דודו ברישא ואם חין לו דוד בן דודו וחי לחו משחר בשרו: מי שחינו נגחל בחלה נגחל בשש. אלמא ס"ל דאין נגאל בקרובים: יגאלנו. כתיב בנמכר לעובד כוכבים :קרובים ומשמע מיעוטא ההוא

לקמן סח: ושם נסמן],
 ערכין לא., ג) [בכח" (טוסף: מאתר בהקדש שיפה כוחו ליוגאל מיד), ד) לעיל הי נימוח עו. מיד, ד) לעיל הי נימוח עו. מיד ח. לו לעיל הי נימוח עו. מיד ח. מו מוהדרין לה נימוח מו. מיד ח. מו מוהדרין לה מוחל ון קיד. [ב"ק ז. [פת] הוא קיד. [ב"ח] ול להא המותר ז. מיד, שו. בהל פרק ד, מו ב"ק עו. מוהדרין מה: ע) פמיקתא פרשת בהר מ"ר פרשת פרשת בהר מ"ר פרשת מוסדרין מה: ע) פמיקתא שבשת בהר מ"ר פרשת מוד בר מ"ח, לו "בר ע"ר, עו בדפו"ר: ע) [עניל מו: א. ע) [עניל להד"ר: ע) (עיל מו: א. ע) [עניל להד"ר: ע) (מו"ר: בחו"ר: ע) [עניל להד"ר: ע) (מו"ר: ע) (

תורה אור השלם

וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶּם גְאֻלֶּה תִּתְנוּ לְאֶרֶץ:
 ויקרא כה כד

 ובְתַּי הַחֲצַרִים אֲשֶׁר אַין לְהֶם חֹמְה סְבִיב עַל שְׁדֵה הָאֶרץ יַחְשֵׁב גְּאַלְה תַּהְיֶה לוֹ וּבִיבַל יַצַא:

ויקרא כה לא כה לא כי ימורי אחיף ועכר בא מאחתו ובא גאלו הקרב אליו ונגאל את ממפר אחייו ויקרא כה כה לא יחיים ויקרא כה כה לא יחיים לא מאל היחיים לא מאל היחיים לא אל היחיים לא אל היחיים לא אל היחיים בדי גאלתו:

ויקרא כה כו 5. או דדו או בן דדו יְגָאָלָנוּ או מְשָׁאֵר בְּשְׁרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתוֹ יִנְאָלָנוּ אוֹ הַשִּׁינָה יְדוֹ וְנָגְאָל:

ויקרא כה מט